

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 1012201948
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1012201948.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. D. 7, D., právne zastúpenej JUDr. Michalom Hargašom, advokátom, so sídlom Sasinkova 9, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 10, Bratislava, o invalidný dôchodok, v konaní o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd/311/2012-108 zo dňa 23. augusta 2018, v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd/311/2012-108 zo dňa 23. augusta 2018 v časti týkajúcej sa trov konania potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte len „krajský súd“) uznesením č.k. 5Sd/311/2012-108 zo dňa 23. augusta 2018 postupom podľa ustanovenia § 250d ods. 3 v spojení s ustanovením § 250h ods. 2 a § 250l ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 28. júna 2012, ktorým bola navrhovateľke zamietnutá žiadosť o zvýšenie sumy invalidného dôchodku s tým, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú pre 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, a to na základe Lekárskej správy zo dňa 5. apríla 2012.

Krajský súd zastavil konanie z dôvodu, že navrhovateľka písomným podaním zo dňa 4. októbra 2016 vzala svoj návrh v celom rozsahu späť, pretože odporkyňa na základe opravného prostriedku opätovne prehodnotila jej zdravotný stav a na základe posudku posudkového lekára zo dňa 23. mája 2016, ktorým bola navrhovateľka uznaná za invalidnú pre 85 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, vydala 3. júna 2016 rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0, ktorým zvýšila sumu invalidného dôchodku navrhovateľky od 9. decembra 2015.

O trovách konaniach rozhodol krajský súd s prihliadnutím na ustanovenie § 246c a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Napriek tomu, že navrhovateľka si uplatnila trovy právneho zastúpenia, súd jej ich náhradu nepriznal z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že odporkyňa zaviniła, že konanie sa muselo zastaviť. Krajský súd ďalej uviedol, že aj keď odporkyňa zmenila rozhodnutie č. XXX XXX XXXX z 28. júna 2012 a vydala nové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 3. júna 2016, na základe ktorého bolo vyhovené odvolaniu navrhovateľky a od 9. decembra 2015 jej bol zvýšený invalidný dôchodok, avšak odporkyňa rozhodla na základe zmeny v posudkových záveroch v dôsledku predloženia nových lekárskeých správ navrhovateľkou.

II.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala odvolací súd, aby ho zrušil alebo zmenil tak, že jej prizná náhradu trov konania vo výške 427,06 eur.

V odvolaní navrhovateľka uviedla, že rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti nie je správne s poukazom na § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP. Poukázala na to, že v konaní predkladala viaceré lekárske správy preukazujúce vývoj jej zdravotného stavu, čo viedlo k záveru, že odporkyňa prehodnotila a zmenila svoje rozhodnutie č. XXX XXX XXXX z 28. júna 2012, na základe ktorého bolo odvolaniu navrhovateľky vyhovené a bol jej zvýšený invalidný dôchodok. Vzhľadom na uvedené mala navrhovateľka za to, že návrh bol podaný dôvodne a k jeho späťvzatiu došlo výlučne pre správanie odporkyne.

Navrhovateľkou podané odvolanie bolo zo strany krajského súdu doručené odporkyni na vedomie dňa 1. apríla 2019.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 1 SSP) preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti trov konania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250i ods. 1 OSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinił, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 196 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení), dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu

skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Podľa § 196 ods. 6 veta prvá zákona o sociálnom poistení účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Z ustanovenia § 196 zákona o sociálnom poistení jednoznačne vyplýva, že dôkazné bremeno na predkladanie dôkazov potrebných pre priznanie dávky sociálneho poistenia spočíva na žiadateľovi o dôchodkovú dávku.

Pri posudzovaní náhrady trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Z citovaného ustanovenia vyplývajú dve podmienky pre priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi v prípade zastavenia konania, a to že návrh na súd bol podaný dôvodne a späťvzatie tohto návrhu bolo spôsobené správaním odporcu.

Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že navrhovateľka požiadala o zvýšenie sumy invalidného dôchodku. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 28. júna 2012, č. XXX XXX XXXX, odporkyňa žiadosť o zvýšenie sumy invalidného dôchodku zamietla. Preto navrhovateľka podala opravný prostriedok, „Odvolanie proti rozhodnutiu o zvýšení invalidného dôchodku“, ktorý došiel na krajský súd dňa 22. októbra 2012, ktorým sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zamietnutí jej žiadosti o zvýšenie tejto dôchodkovej dávky.

Senát najvyššieho súdu považuje za potrebné zdôrazniť, že opravný prostriedok navrhovateľky by bol podaný dôvodne len vtedy, ak by novým rozhodnutím odporkyňa priznala zvýšenie sumy invalidného dôchodku odo dňa uvedeného v žiadosti o jej priznanie.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že v rámci súdneho konania bolo doplnené dokazovanie prostredníctvom lekárskejších správ a nálezov predložených navrhovateľkou a následnými lekárskejšími správami odporkyne zo dňa 18. októbra 2012, 5. júna 2013, 13. novembra 2013, 2. apríla 2014, 5. augusta 2014 a 10. marca 2015, ktorými bola opakovane potvrdená čiastočná invalidita v rozsahu 70 %.

Právny zástupca navrhovateľky až dňa 29. januára 2016 doplnil do súdneho spisu lekársku správu z psychiatrického vyšetrenia navrhovateľky zo dňa 26. januára 2016 a prepúšťacu správu z Psychiatrickej kliniky LF UK a UNB, kde bola navrhovateľka hospitalizovaná od 15. novembra 2015 do 8. decembra 2015. Na základe tejto novej skutočnosti krajský súd opätovne požiadal odporkyňu, aby na základe nových dôkazov posúdila zdravotný stav navrhovateľky v prítomnosti iného prísediaceho lekára so špecializáciou psychiatria.

Z lekárskej správy vypracovanej v priebehu konania o opravnom prostriedku posudkovým lekárom odporkyne dňa 23. mája 2016 vyplýva, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie bola u navrhovateľky určená 75 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá bola zvýšená o 10 % s prihliadnutím na ostatné ochorenia. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola tak určená v rozsahu 85 % s dátumom vzniku invalidity od 9. decembra 2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni prepustenia navrhovateľky z Psychiatrickej kliniky LF UK a UNB. Vzhľadom na túto skutočnosť odporkyňa vydala 3. júna 2016 nové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X, ktorým bolo odvolaniu navrhovateľky vyhovené a od 9. decembra 2015 jej bol zvýšený invalidný dôchodok.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky došlo až v období po vydaní rozhodnutia č. XXX XXX XXXX zo dňa 28. júna 2012. Z lekárskej správy zo dňa 23. mája 2016 je zrejmé, že 85 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vznikla až dňa 9.

decembra 2015, teda až po vydaní predmetného rozhodnutia.

Navrhovateľka vzala svoj návrh späť potom, ako jej odporkyňa rozhodnutím z 3. júna 2016 priznala invalidný dôchodok pre vyššiu mieru poklesu od 9. decembra 2015. Opravný prostriedok podala navrhovateľka už dňa 22. októbra 2012, pričom treba mať na zreteli skutočnosť, že predchádzajúcou lekárskou správou zo dňa 10. marca 2015 jej bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 70 % a novou lekárskou správou zo dňa 23. mája 2016 jej bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 85 % až odo dňa 9. decembra 2015.

Odvolací súd na základe uvedených dôvodov uznesenie krajského súdu v odvolaní napadnutej časti výroku o trovách konania podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná a odporkyňa zákonný nárok na ich náhradu nevznikol.

Odvolací súd na záver dodáva, že neuniklo jeho pozornosti, že krajský súd v napadnutom uznesení nesprávne uviedol meno právneho zástupcu navrhovateľky, keď ho mylne označil ako JUDr. K. H., zatiaľ čo správne mal byť označený ako JUDr. K. H.. Nakoľko išlo o chybu v písaní, uvedené pochybenie nemá žiaden vplyv na dôvodnosť odvolania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.